

[Elgaard.]

ligheden ikke noget, som stærkere paavirker de rejsende, end hvis der staar et Klokkeslæt i Køreplanen, som ikke bliver overholdt paa Grund af Forsinkelser. Det er ikke lysteligt, og derfor siger jeg: Hvis det er muligt, saa overhold Køretiderne!

Dernæst vil jeg gerne vedrørende Statsbanernes Personale sige, at jeg er fuldt indforstaaet med, at man under de nuværende Forhold, hvor der maaske baade det ene og det andet Sted er rigeligt med Mandskab, ikke stiller Krav om, at fast ansat Mandskab inden for De danske Statsbaner sættes paa Ventepenge eller afskediges. Men under den udvidede Køreplan var der jo et betydeligt Antal løst ansatte Arbejdere inden for Statsbanerne, og jeg mener, det vil være rimeligt i den nuværende Situation at begrænse dette Mandskabs Antal i saa stor Udstrækning som muligt. Det er jo nemlig ikke korrekt, at en Institution, der trænger til større Indtægter, fremsætter Krav over for Lovgivningsmagten om disse Indtægters Tilvejebringelse, hvis denne Institution og det høje Ministerium ikke samtidig sætter det mest mulige ind paa en Udgiftsbegrænsning. Der er ikke Tvivl om, at Spørgsmaalet om en Udgiftsbegrænsning vil melde sig ikke alene for Statsbanernes Vedkommende, men paa en lang, lang Række Omraader i vort Samfund, og derfor vil det være nødvendigt, at De danske Statsbaner har deres Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold. Herom saavel som med Hensyn til Beregningsgrundlaget for Udgiftsstigningen mener jeg, der maa kunne gives mere detaljerede Oplysninger i et Udvalg, end det har været muligt at fremsætte i Lovforslagets Bemærkninger.

Jeg kan ogsaa give min Tilslutning til den Udtalelse, den ærede Ordfører for Socialdemokratiet fremsatte vedrørende Københavns Nærtrafik. Jeg mener, at baade Togbegrænsningen og Forhøjelsen af Taksterne bør fordeles nogenlunde ligeligt, og jeg kan derfor ikke deltage i den Beklagelse, der er fremkommet i københavnske Blade over Takstforhøjelserne for de — man kan maaske kalde dem tvangsindlagte Passagerer, der ud over Hellerupgrænsen skal foretage daglig Rejse til og fra deres Arbejdsplads i Hovedstaden. Jeg kunde derimod godt være med til — hvis det ikke allerede er en Følge af Forslaget, saaledes som det foreligger — at foretage en Ændring, saaledes at Ministeren blev bemyndiget til, i samme Øjeblik der maatte ske en Takstforhøjelse for Sporvejenes Vedkommende, da ogsaa at gaa til en saadan for selve

Bybanetraffikkens Vedkommende. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet har ganske Ret i, at der mange andre Steder er Mennesker, der i disse Tider maa rejse til og fra deres Arbejdsplads pr. Bane, selv om Antallet er betydeligt mindre end for Hovedstadens Vedkommende.

Enkeltheder med Hensyn til Takstforhøjelsen og de øvrige Omraader, hvor der forberedes en Ændring, finder jeg ingen Anledning til at komme ind paa, da der er givet en meget udførlig Redegørelse i saa Henseende baade gennem Dagspressen og gennem de Udtalelser, der allerede er fremsat her. Saadanne Enkeltheder vil det være rimeligt at behandle i Udvalget; der kan maaske være et og andet paa disse Omraader, som man kunde ønske ændret.

Vi er altsaa rede til at gaa ind i en Forhandling om dette Forslag ud fra Forstaaelsen af, at der er en vis Rimelighed i, at de, der benytter Statsbanerne, ogsaa i nogen Grad maa være med til at skabe den driftsmæssige Balance, saaledes at der ikke skal trækkes alt for store Beløb paa Statskassen til Dækning af et stedse stigende Under-skud. Jeg ønsker dertil at føje, at naar Venstre for sit Vedkommende vil gaa ind i en forstaaende Forhandling om dette Forslag, ligger deri selvfølgelig ikke, at vi mener, at der ikke ogsaa paa andre Omraader inden for det danske Samfunds Økonomi maa foretages vidtgaende Ændringer.

Jeg ønsker dernæst at gøre et Par Bemærkninger vedrørende Forhøjelsen af Brevportoens. Bestemmelsen derom findes jo ikke i Forslaget, fordi den Forhøjelse, der tilsigtes for Portoens Vedkommende, vil kunne gennemføres inden for de Rammer, som er sat i den gældende Takstlov. Jeg vil gerne om dette sige, at naar man paa denne Maade, saaledes som der er redegjort for, ønsker at skaffe omkring 8 Mill. Kr. i nye Indtægter for Postvæsenet, finder jeg egentlig, at det er et ret stort Krav. Man maa jo have Lov til at bedømme ogsaa Postvæsenets Virksomhed ud fra dets økonomiske Forhold indtil nu, og her har det jo været saaledes, at Postvæsenet har haft et ikke ringe Overskud hvert Aar, ogsaa sidste Aar, hvor det var omkring 4 Mill. Kr. Saa vidt mig bekendt har Indtægterne ogsaa i de seneste Maaneder lige op til den sidste Maaned, hvorover Opgørelse foreligger, nemlig Maj Maaned, været stigende. For Postvæsenets Vedkommende er der det mærkelige Forhold, at Maj Maaned hvert Aar udviser et daarligere økonomisk Resultat end alle de andre Maaneder — jeg